

ಧಮಿರ

■ ತೆಲುಗು ಮೂಲ: ಪಸುನೂರಿ ರವೀಂದರ್

■ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: ಎಂ.ಬಿ. ಶುಭಮಂಗಳ

ಕಲೆ: ಎಸ್.ವಿ. ಹೂಗಾರ್

ಬೌ... ಬೌ... ಬೌ...

ದೊರೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾಯಿಗಳು ಒಮ್ಮೆಗೇ ಬೊಗಳಲಾರಂಭಿಸಿವೆ. ಎಲ್ಲ ನಾಯಿಗಳು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಬೊಗಳುವ ವೇಳೆಗೆ, ಆ ಊರಿನ ಭೂ ದಾಹಿ ದೊರೆಯ ನಿಧ್ಧಗೆ ಭಂಗವಾಗಿ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡನು. ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡಿದರೆ, ಸಮಯ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎಂಟು ದಾಟಿದೆ. ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರುವವರು ಯಾರೆಂದು ದೊರಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದರೂ ದೊಡ್ಡ ಜೀತವನನ್ನು ಕರೆದು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ಎಸ್.ಸಿ. ಕಾಲೊನಿಯ ಯುವಕರು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಮೆ ಇಡಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಯಾರೋ ದೊರೆಯ ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿದರು. ಆಗಿನಿಂದ ದೊರಗೆ ಹೇಗೆ ಸ್ವಂದಿಸಬೇಕೋ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಮೊದಲೇ ಎಲೆಕ್ಟ್ರನ್ ಬೇರೆ ಬರಲಿದೆ. ಈಗ ಪ್ರತಿಮೆ ಬೇಡವೆಂದರೆ, ತನಗೆ ಓಟು ಹಾಕುವರೋ ಇಲ್ಲವೋ? ಮೇಲಾಗಿ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ತನ್ನ ಜಾತಿಯ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯೇ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ದೊರಗೆ ಬೇಡವೆನ್ನಬೇಕೋ, ಹೋಗಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಬೇಕೋ ಎಷ್ಟು ಯೋಚಿಸಿದರೂ ಗೊಂದಲವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಹಾಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತ ರಾತ್ರಿ ಎಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ನಿಧ್ರೆಹೋದನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮೂಲ ಚನ್ನಯ್ಯನ ಮಗ ಮಹೇಂದ್ರ, ಮಾದಿಗ ಮಲ್ಲಯ್ಯನ ಮಗ ನರಸಿಂಹ ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇನ್ನು ಹತ್ತು ಮಂದಿಯನ್ನು ಹಿಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಹೋಗಿನ್ನಲಾರದೆ ಹೋಗಿ ಇಟ್ಟಂತೆ...

ಊರಿನಲ್ಲಿ ಬೇಡ, ನಿಮ್ಮ ಕಾಲೊನಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಒಂದು ದಿನ,

ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿ ಎರಡನೇ ದಿನ,

ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳವರು ಬೇಡವೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಮೂರನೆಯ ದಿನ,

ಹೀಗೆ ಒಂದು ವಾರ, ಹತ್ತು ದಿನಗಳು ತಿರುಗಾಡಿಸಿದ ದೊರೆ ತನ್ನ ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ ಮರೆದನು.